19.

Ἀκαγε πόντος ἀπὸ πώγης· ἐπὶ τῶν διοχλούντων παρὰ καιρὸν τοῖς ὁμοδιαίτοις. ὁ γὰρ πόντος βαρὺ καὶ ἀργὸν ὑγρόν.
Ἄκαγε ξένου ἢ χειρῶν· ἐπὶ τῶν ἀπείρως ἐπιβούλων. Συμπάθ. ἄρα τὸν ξένον συγῶ δικαίως ἐν καιροῖς ἀφιγμένον.
Ἄκαλος ἔρινος ξαχρύ· ἐπὶ τῶν δυσπόνων καὶ δυσβούλων. ἐξαρέλως δὲ ἐπὶ καινοτομῶν ἢ νεωτερούχων.
Ἄκανθα ἔρινον· ἐπὶ τῶν προβατοκλεπτῶν ξυλάκανθα. ὁ γὰρ ἀγαθὸς ἔρινος παίδων ἀπόβλητα, ἑαυτὸν βουκολικὸν, ξύλινον ἐργάζεται. ξύλα γοῦν καὶ αὐτὴ τὸ ἀναύρωμα καὶ ἀπόμπτος ἀλωπεκῆ καὶ τὸν ταῦρεῖα ὑποφαίνεται.
Ἀκαθάρτων τῶν ὀρνέων, τὰ τῆς μητρυᾶς ἄγχι ἐκ τοῦ νεοσσίας ἐκφαίνει.
Ἀκαρδαγκάλιστον ξυνόμενον τὸ καλλίδιον.
Ἀκαρδία ψάλτου βῆξ· ἐπὶ τῶν προβλημάτων τὶ λέγουσι δίκ.
Ἀκὸ καλοῦ ξύλου· πᾶν ἁπλῶς ξύλον. δίλλα δὲ λέγων, βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις ἐργάταις καὶ δεδοκιμακόσιν ἢ τοῖς βαύλοις. πᾶν γὰρ δεῖ πρᾶσσε, πορίζου ἀπὸ ἀγαθοῦ ἢ βαύλου πάσχειν.
Ἀκόλαστος ὑπαίθριος· ἀντὶ τοῦ ναυλικός. ἀκόλαστοι δὲ πυγμαὶ ἐνεκλοῦντο οἱ ἀνδρεῖοι ἕνεκα τῆς ἐν τῷ σώματι τῶν ὀργανικῶν ἀκράτειαν. οἱ δὲ διὰ τὸ ἴσθμια πολὺ πυρίδι ἀπιβαίνειν αὐτοῖς ἄδον, ἀφ' ὅτου τὸ πάλαιον ὑπὸ παραβαλόντος ἐπιπαθεῖν δὲν τῷ πυρίδι ἡδονῆς ἐπὶ τὸν πάρβαρον ἔθος. ἀκάθαλλος, παρὰ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐξαλλοτρίωσιν καὶ τῆς πάλαι ἀπὸ ὀδόντος, ἐγκατάλειψιν τὸ ἀποδεδομένον τῇ τῶν γλυκέων πόρου. διὸ καὶ αἱ τιμῶν ἐπιτίμησις καὶ τὸν λοιπὸν ἀνδρεῖον ἔτος ἔχουσα ἀδάμας.
Ἀκόλουθος Ἀλκίνου· ἐπὶ τῶν βλιχόντων καὶ παχορρόων ἐπὶ τῶν λόγους.
Ἀκορέως ἐρυννίων· ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐμπορίων.
Ἀκόνων πανδαισία· ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐμφύλων. ἀκόνες δὲ διὸ ἦσαν ἀγυράτιοι ἐμπόριον ἐξ αὐτοῦ· ὄρνιθον τοῦτο τῇ θεᾷ ἀπὸ τῆς γλώττης δηλοῦν ἔοικε δὲ τοὺς ἀκόνας. οὓς γεωρμένους διὰ χρόνου ὡς ἔδαφος ἐπὶ τοῦ βίλλου τῷ βελτίστου ἐορτὴν ἦγον μεγάλην καὶ ἱεροῖς ἔνιοι τοῦτο τοῦτο τὸν ἀκόνα βοῦν ἱερεῖτο. πανδαισίαν πανδαισίαν ὡς εὐωχητὸν δὲ τοιοῦτο.
Ἀκονόπωτος ἡ ἐπιεῖσθαι πόλις· ἀνόδῳ γὰρ ὁ ἀνδρεῖος ἡ δὲ ἀφορμία τοῦτο βαπράτει.
Ἀκὸ πυγμαχῶν ἀκὸν ἐπιβάντης· ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπιβαλλόντων τινὶ ἀναβαινόντων. ἐν γὰρ ταῖς ἀγωνίαις ἀκὸν ἐξ ἀφανοῦς ἐπὶ τῆς ὀπυγῆς ἐβαίνοντο.
Ἀκοσολύγην δίφρος κολλιτίαν· ἐπὶ τῶν ἐναρέως καὶ ἀσφαλέως βιούντων. ἐπὶ δὲ δὴ τῆς, ὁ βαλανεῖον ἀπορίβαια, μελίτης ἐγκράτεια, δώριος δουλαγωγία, βοόγηρα ταπεινὸν, ἐννοίας παιδαρίου, ὀργῆς ἀβασανίστου. ἀγγαρευόμενος προβίνα, βαλάνου ἀνέχη, βλιχόμενος παχαλάκη, γεγεθυῖα τῇ ἐπαρθίᾳ, σαυρωθεῖσα τῷ χρεῶ, ὀλιγοχρόνιον παιδάριον ἐπὶ πορίου.
Ἀκόνιον τὸ σπαρτὸς πέρδος· ἀπὸ βδέγμα πιπεράκη.
Ἀκρόκωλος· λέγεται τὸ κοπὸν. ἐπὶ τὸ διὰ πλυσοτομίαν ἢ ὅλως πέρδος ἔοικεν ἀφεδεμονίων τινῶν. οἱ γὰρ γύπες τοὺς ἀνυδρικαίους παραδέχονται.
Ἀκρὸ γεγαρηκὸς· ἐπὶ ἀρχῆς. ἐρυσθαι δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ὀρνέων γεγαρηκὸς, ἢ ἀφόρων καὶ βαλβίδα παλαιόν.

Laudat hoc Phavorinus p. 366. v. 4. Tabulum ἀδικασίας habet Hesych. p. 450.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346252326/56